

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΓΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

1) ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ (απόσπασμα) Αγίου Νεκταρίου Επισκόπου Πενταπόλεως

2) Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΤΥΣ ΝΕΣΤΩΡ (απόσπασμα) π. Γεωργίου Δορμπαράκη

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΙΑΣ Τ. Κ. 19003
ΤΗΛ. ΚΑΙ ΦΑΧ: 22990 40040, e-mail: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikmark.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2013

☪ Νέστορος μάρτυρος (306)· Πρόκλης συζύγου του Πιλάτου.

ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ

Αγίου Νεκταρίου Επισκόπου Πενταπόλεως
(19^{ος} - 20^{ος} αιώνας, 1 Οκτωβρίου 1846 Σηλυβρία Α. Θράκης – 8 Νοεμβρίου 1920 Αθήνα)

(απόσπασμα)

☪ Απόστολος Παύλος, δίνοντας τον ορισμό της πίστης λέει: «ἔστι δὲ πίστις ἐλπιζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος οὐ βλεπομένων» (Εβρ. ια' 1).

☪ Θεοφύλακτος λέει τα εξής για την ασφάλεια που προέρχεται από την πίστη: «Και η πίστη αυτή καθεαυτή είναι φραγμός, που δεν επιτρέπει να εισέλθουν στο νου αμαρτωλοί λογισμοί».

☪ Χρυσόστομος ονομάζει την πίστη άγκυρα της χειμαζόμενης ανθρώπινης ψυχής και γαλήνιο λιμάνι της ανθρωπότητας. Και τονίζει: «Είναι ιερή άγκυρα που πάντοτε συγκρατεί σταθερή τη διάνοια αυτού που πιστεύει». Και στη συνέχεια: «Αλήθεια! Ποια λέξη χρησιμοποίησε όταν είπε “ἔλεγχος μὴ βλεπομένων”! Διότι ο ἔλεγχος αναφέρεται σε όσα είναι πολύ δύσκολο να φανερωθούν. Η πίστη, επομένως, είναι, λέει, η φανέρωση των αοράτων, και πληροφορεί όσους προσβλέπουν σ' αυτήν για όσα δε βλέπονται. Η πίστη λοιπόν παρέχει την ίδια πληροφορία γι' αυτά που είναι αόρατα, όπως ακριβώς θα συνέβαινε και αν αυτά ήταν ορατά. Επειδή τα ελπίζόμενα θεωρούνται συχνά και ανυπόστατα, η πίστη προσδίδει σε αυτά θεμέλιο· ή, καλύτερα, δεν προσδίδει μόνο, αλλά στην ουσία αποτελεί θεμέλιο αυτή η ίδια. Όπως και η ανάσταση δεν μπορεί να γίνει αντιληπτή ως αντικειμενικό γεγονός, η ελπίδα όμως της πίστης της δίνει υπόσταση μέσα στην ψυχή μας. Αυτό σημαίνει: “ὑπόστασις πραγμάτων ἐλπιζομένων”».

☪ Θεοδώρητος τονίζει: «Αυτά που δε βλέπονται, γίνονται ορατά με την πίστη, και αυτή η πίστη γίνεται σε μας ο οφθαλμός σε Κυριακή Ζ' του Λουκά

όσα ελπίζουμε και φανερώνει ως υπαρκτά αυτά που δεν έχουν ακόμη πραγματοποιηθεί. Και ενώ οι νεκροί κείτονται μέσα στους τάφους, **η πίστη ήδη προεικονίζει την ανάστασή τους και από τη σκόνη των σωμάτων συνθέτει στη φαντασία μας τη μελλοντική αθανασία».**

☩ Γρηγόριος Νύσσης λέει ότι ο Θεός λογαριάζει σαν δικαιοσύνη για τους ανθρώπους την πίστη και όχι τη γνώση. Γιατί η μεν γνώση εξαρτάται από την εμπειρία και αφορά αυτούς που την απέκτησαν. Δε γίνεται όμως έτσι και με την πίστη των χριστιανών, γιατί αυτή δεν αφορά όσα μπορούν να γίνουν γνωστά αλλά αποτελεί των ελπιζομένων την υπόσταση. Άλλωστε δεν ελπίζει κανείς σε κάτι που ήδη κατέχει, διότι αφού το έχει δεν το προσδοκά. Αυτό όμως που ξεφεύγει από τη λογική κατανόηση, μας το οικειοποιεί η πίστη, με τη δική της ιδιαίτερη διαβεβαίωση, η οποία και μας εγγυάται αυτό που δε φαίνεται.

☩ Χρυσόστομος λέει: «*Η πίστη αποτελεί την αρχή της σωτηρίας. Η πίστη είναι ο καθαρός οφθαλμός με τον οποίο μπορούμε να γνωρίσουμε το Θεό. Η πίστη αντιλαμβάνεται τα αόρατα. Η πίστη είναι αγαθή οδηγός που σε χειραγωγεί προς την κολυμβήθρα. Πίστη είναι η διαυγέστατη αντανάκλαση των αοράτων. Πίστη είναι ο ακριβής διδάσκαλος της ομοουσίου Τριάδος*».

☩ άγιος Αντώνιος λέει: «*Η πίστη στον Κύριό μας αποτελεί σφραγίδα και τείχος που μας παρέχει ασφάλεια*» (Μ. Αθανάσιος στο βίο του Αντωνίου).

☩ δε Ωριγένης σημειώνει: «*Πηγή και αρχή κάθε σοφίας, είναι το να πιστέψεις στο Θεό των όλων. Άλλωστε, ποια άλλη δύναμη ξαναπροσφέρει στην ανθρώπινη φύση την ευτυχία, όπως το κάνει αυτό η πίστη ή η μελέτη γι' Αυτόν που βλέπει τα πάντα και φωτίζει όχι μόνο όσα λέγονται και πράττονται από μας, αλλά και όσα βρίσκονται ακόμη μέσα στο νου μας;*».

☩ Κύριλλος Αλεξανδρείας λέει: «*Η πίστη είναι η θύρα και η οδός προς τη ζωή. Είναι ο ανηφορικός δρόμος που οδηγεί από τη φθορά στην αφθαρσία*».

Αγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως, απόσπασμα από το κεφάλαιο 'Περί πίστεως', 'Γνωθι σαυτὸν'

Κυριακή Ζ' του Λουκά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 41 - 56)

*Η ανάσταση της θυγατέρας του Ιαείρου
Ἐ η θεραπεία της αιμορροούσης γυναίκος*

Ἰῶ καιρῶ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ ὧ ὄνομα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὅτι θυγάτηρ μονογενῆς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη ἀπέθνησκειν. Ἐν δὲ τῷ ὑπάγειν αὐτὸν οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν. Καὶ γυνή οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις ἰατροῖς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θεραπευθῆναι, προσελθοῦσα ὀπισθεν ἤψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος αὐτῆς. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ἀρνούμενων δὲ πάντων εἶπεν ὁ Πέτρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέχουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέγεις τίς ὁ ἀψάμενός μου; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἦψατό μού τις· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ. Ἴδουσα δὲ ἡ γυνή ὅτι οὐκ ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε καὶ προσπεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν ἤψατο αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη παραχρῆμα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει, θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου εἰς εἰρήνην. Ἐτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἔρχεται τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγων αὐτῷ ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας ἀπεκρίθη αὐτῷ λέγων· Μὴ φοβοῦ· μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ ἀφήκεν εἰσελθεῖν οὐδένα εἰ μὴ Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς καὶ τὴν μητέρα. Ἐκλαίον δὲ πάντες καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδότες ὅτι ἀπέθανεν. Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντα καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς ἐφώνησε λέγων· Ἡ παῖς, ἐγείρου. Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα, καὶ διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν. Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐτῆς. Ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Κυριακὴ Ζ' του Λουκά

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΠΕΡΙΚΟΠΗΣ

Εκείνο τον καιρό, πλησίασε τον Ιησού κάποιος άνθρωπος που τον έλεγαν Ιάειρο και ήταν άρχοντας της συναγωγής. Αυτός έπεσε στα πόδια του Ιησού και τον παρακαλούσε να πάει στο σπίτι του, γιατί είχε μια μοναχοκόρη δώδεκα χρόνων, που ήταν ετοιμοθάνατη. Την ώρα που ο Ιησούς βάδιζε προς το σπίτι, τα πλήθη τον περιέβαλλαν ασφυκτικά. Κάποια γυναίκα, που υπέφερε από αιμορραγία δώδεκα χρόνια και είχε ξοδέψει όλη της την περιουσία στους γιατρούς, χωρίς κανέναν να μπορέσει να την κάνει καλά, πήγε πίσω από τον Ιησού, άγγιξε την άκρη στο ρούχο του, κι αμέσως η αιμορραγία της σταμάτησε. Τότε ο Ιησούς είπε: «Ποιος με άγγιξε;» Ενώ όλοι αρνιούνταν, ο Πέτρος και όσοι ήταν μαζί του έλεγαν: «Διδάσκαλε, οι όχλοι έχουν στριμωχτεί κοντά σου και σε πιέζουν, κι εσύ λες ποιος με άγγιξε;» Ο Ιησούς όμως είπε: «Κάποιος με άγγιξε, γιατί εγώ ένιωσα να βγαίνει από μένα δύναμη». Μόλις η γυναίκα είδε ότι δεν ξέφυγε την προσοχή του, ήρθε τρέμοντας κι έπεσε στα πόδια του και μπροστά σ' όλο τον κόσμο τού είπε για ποια αιτία τον άγγιξε κι ότι είχε γιατρευτεί αμέσως. Εκείνος της είπε: «Θάρρος, κόρη μου, η πίστη σου σε έσωσε· πήγαινε στο καλό». Ενώ ο Ιησούς ακόμα μιλούσε, ήρθε κάποιος από το σπίτι του άρχοντα της συναγωγής και του λέει: «Η κόρη σου πέθανε· μην ενοχλείς πια τον δάσκαλο». Όταν το άκουσε ο Ιησούς, του είπε: «Εσύ μη φοβάσαι, μόνο πίστευε, και θα σωθεί». Φτάνοντας στο σπίτι, δεν άφησε κανέναν να μπει μέσα μαζί του, εκτός από τον Πέτρο, τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο, καθώς και τον πατέρα και τη μητέρα του κοριτσιού. Όλοι έκλαιγαν και τη θρηνηλούσαν. Ο Ιησούς όμως τους είπε: «Μην κλαίτε· δεν πέθανε, αλλά κοιμάται». Εκείνοι τον περιγελούσαν, βέβαιοι πως είχε πεθάνει. Ο Ιησούς, αφού τους έβγαλε όλους έξω, έπιασε το κορίτσι από το χέρι και του είπε δυνατά: «Κορίτσι, σήκω!» Το πνεύμα της επέστρεψε κι αυτή αμέσως σηκώθηκε. Ο Ιησούς τότε διέταξε να της δώσουν να φάει. Οι γονείς της έμειναν κατάπληκτοι. Εκείνος όμως τους είπε να μην πουν σε κανέναν τι είχε γίνει.

(ΕΚΛΟΓΑΔΙΟΝ, Αποστολικά και Ευαγγελικά Αναγνώσματα των Κυριακών και Εορτών, Κείμενο-Μετάφραση, ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ)

Κυριακή Ζ' του Λουκά

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΤΥΣ ΝΕΣΤΩΡ

π. Γεωργίου Λορμπαράκη

(απόσπασμα)

«Ο άγιος Νέστωρ ήταν πολύ νέος και ωραίος άνδρας, γνωστός στο Μεγαλομάρτυρα Δημήτριο. Την εποχή του βασιλιά Μαξιμιανού κι ενώ αυτός είχε συλλάβει τον άγιο Δημήτριο και τον είχε κλείσει φυλακή, έτρεξε στον τόπο της φυλακής του κι έπεσε στα πόδια του: «Δούλε του Θεού», είπε, «θέλω να μονομαχήσω με το Λυαίο, και ευχήσου για μένα στο όνομα του Χριστού». Ο άγιος τότε τον σφράγισε με το σχήμα του τιμίου Σταυρού και του είπε: «Και το Λυαίο θα νικήσεις και υπέρ Χριστού θα μαρτυρήσεις». Ήλθε λοιπόν ο Νέστωρ στο στάδιο, όταν βρισκόταν στο θεωρείο ο Μαξιμιανός, και είπε: «Θεέ του Δημητρίου, βοήθει μοι». Συνεπλάκη με το Λυαίο, τον οποίο με καίριο πλήγμα στην καρδιά φόνευσε, γεγονός που δημιούργησε ψυχική σύγχυση στο βασιλιά. Αμέσως αυτός διέταξε να κτυπηθεί με λόγχες ο άγιος Δημήτριος, ως αίτιος της σφαγής του Λυαίου, ο δε άγιος Νέστωρ να φονευθεί με το δικό του ξίφος».

Το γεγονός της κοινής πορείας των δύο αγίων κάνει τον υμνογράφο να αντιμετωπίζει το μαθητή Νέστορα κατά παρόμοιο δοξαστικό τρόπο με το διδάσκαλο Δημήτριο: ως συμβασιλεύοντα με τον Κύριο. «Πορφύραν ἔξ αἱμάτων βεβαμμένην σου ἱερῶν, φορέσας καὶ κατέχων δεξιᾶ, ὥσπερ σκῆπτρον τὸν Σταυρόν, συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ, Νέστορ μακάριε». (Αφού φόρεσες πορφύρα, που βάφτηκε από τα ιερά σου αίματα, Νέστορα μακάριε, και κατέχεις στο δεξί σου χέρι σαν σκήπτρο το Σταυρό, συμβασιλεύεις με το Χριστό).

Τονίζει ο ποιητής και για τον άγιο Νέστορα **ό,τι** αποτελούσε κριτήριο αγιότητας για τον άγιο Δημήτριο: τη μόνιμη επιλογή του θελήματος του Θεού, έστω κι αν απειλείτο η ίδια η ζωή του: «ὦ, ψυχῆς σου θεοφιλοῦς, τὸν θάνατον τὸν πρόσκαιρον οὐδὲν ἡγησαμένης, τὸ δὲ ζῆν ἐν Κυρίῳ ἐκλεξαμένης!». (ὦ, θεοφιλῆς ψυχῆ, που δεν υπολόγισες καθόλου τον πρόσκαιρο θάνατο, εξέλεξες όμως να ζεις σύμφωνα με το θέλημα του Κυρίου!).

Κυριακή Ζ' του Λουκά

Δεν είναι δυνατόν όμως ο υμνογράφος να μην επικεντρώσει την προσοχή του στην πάλη του Νέστορα με το Λυαίο και τη νίκη του επ' αυτού. Μας ανοίγει τα πνευματικά μάτια, προκειμένου, μαζί με την αισθητή αυτή νίκη, να δούμε και την πνευματική νίκη του κατά του διαβόλου: «αἰσθητῶς Λυαίῳ μὲν συμπλακεῖς, τοῦτον ᾧλεσας· ταῖς ἀοράτοις δὲ τὸν ἀόρατον λαβαῖς Βελίαρ σὺ συνεπόδισας καὶ ἐθανάτωσας». (Συνεπλάκης αισθητά με το Λυαίο και τον εξολόθρευσες. Και με τις αόρατες λαβές της πάλης υπέταξες και θανάτωσες τον αόρατο Βελίαρ, το διάβολο).

Με ποιες δυνάμεις όμως κατόρθωσε να καταγάγει τη διπλή αυτή νίκη; Ο υμνογράφος είναι σαφέστατος: Πρώτον, με τη συμμαχία του Χριστού – «τὴν τοῦ Θεοῦ ἀοράτως συμμαχίαν ἐκέκτησο». Και δεύτερον, με την ενίσχυση του διδασκάλου του, αγίου Δημητρίου. «Λόγοις ἐνθέοις νευρούμενος, Νέστορ σοφὲ ἀληθῶς, Δημητρίου τοῦ μάρτυρος». Όπου ο άνθρωπος έχει το Χριστό παρόντα στη ζωή του και τον πιστό συνάνθρωπο ενισχυτή του, εκεί φανερώνεται η παντοδυναμία του Θεού. **Πίστη στο Χριστό, ενότητα πίστεως: τα ανίκητα όπλα των Χριστιανών.**
π. Γεωργίου Δορμπαράκη, Ο Άγιος Μάρτυρ Νέστορ (απόσπ.), «ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΝ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

1) ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ ΟΣΙΟΥ ΛΑΥΤΑ ΤΟΥ ΕΝ ΕΥΒΟΙΑ

Πέμπτη 31 Οκτωβρίου 2013, **Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός-Άγιασμός** 6:00μ.μ.
 Παρασκευή 1^η Νοεμβρίου 2013, **Όρθρος & Πανηγυρική Θ. Λειτουργία** 7:00π.μ.
 & το απόγευμα **Εσπερινός & Παρακλητικός Κανόνας σὺν Οσιο Δαυίδ** 5:30μ.μ.

2) ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε. Φ. Α.

Η **Ενοριακή Φιλόπρωχος Αδελφότητα** διοργανώνει Απογευματινή Προσκυνηματική Εκδρομή **σὺν Ιερά Μονή Παναλίας Χρυσοπηλίας σὺν Πολυδένδρι**, τη Δευτέρα 4 Νοεμβρίου 2013. Ώρα αναχώρησης 3:30μ.μ. από τον **Άγιο Νικόλαο**. Τιμή εισιτηρίου 15 €.

3) ἹΕΡΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟ - ΟΜΙΛΙΑ

Την Τετάρτη 6 Νοεμβρίου 2013, 5:30μ.μ. **Ιερό Ευχέλαιο** στο Ναό μας. Αμέσως μετά στις 6:30μ.μ. θα αρχίσει **# ομιλία** του **π. Μάρκου Τζανακάκη, Ιεροκήρυκος της Ιεράς Μητροπόλεως Μεσογαίας και Λαυρεωτικής με θέμα: «Κατά φαντασία Χριστιανοί;».**